

SZOVJETUNIÓ

RAB ZSUZSA FORDÍTÁSAI

JURIJ LEVITANSZKIJ

Fejedet támaszd a tenyeredbe

*Ne melleden fond karod keresztbe —
fejedet támaszd a tenyeredbe,
szemedet húnyd le, ülj le és hallgass,
ha soká hallgatsz,
majd meg is hallod.*

*Meghallod azt a könnyű kis neszt is,
csöndes fuvalmát az esti szélnek,
halk zizegést és szárny suhanását,
hátrad mögött a nesztelen járást,
és hogy két könnyű tenyér, mely szinte
áttetsző, s melynek súlya alig van,
szemedre simul gyengéd-vigyázón,
és látva látsz majd,
és meg is látod.*

*...Meglátod majd a külső sötétben
az alvó Trója fölött a hollót,
és tisztán látod majd a fa-lóban
acháj vitézek napverte arcát,
kardjukat, vértjük fémcskillanását,
fegyverüket és pajzsukat látod,
s puszta szentélyben kő-szűz szemében
a szomorúság sötét árnyékát.*

*... És meghallod majd egyszer egy éjjel
a messzi égbolt csillag-hívását,
meghallod majd az éjféli égről
a holdfény jégcsap-csilingelését,
holdsugár-cseppek csengő zenéjét,
holdtölte titkos, halk muzsikáját,
tétéleit és minden akkordját,
meghallod majd a teljes szonátát.*

*Ne melleden fond karod keresztbe —
fejedet támaszd a tenyeredbe,
mert ez a póz az örök-fenséges,
egyedül ez, ez termékenyíthet.
Fejedet támaszd a tenyeredbe,
várj türelemmel, várj nyugalommal,
s majd meg is látod, majd meg is hallod,
lehet reményed mindenesetre.*

*Jós madár röpte, holt kő zenéje,
kő-szűz szemének szomorúsága.*

*Holdsugár-cseppek csengő zenéje,
holdtölte titkos, halk muzsikája.*

Imádság visszatérésért

*Egy hétmilliós város nem lesz kevesebb,
ha elutazik belőle egy ember.
De elutazott belőle egy ember,
s most pusztá és kihalt a hatalmas város.*

*Bocsáss meg, hétmilliós, hatalmas város,
hétmillió jó polgártársam, bocsáss meg,
de épp önelküle nem tudok élni,
de senki nem kell más nekem, épp az az egy.*

*És most járok-kelek sívó sivatagban,
hová, miért megyek, azt se tudom már,
s hány napja már, hogy senkit nem veszek észre
s fogaim közt csak homok csikorog.*

*Kedvesem, én kicsi lányom, én jegyesem te,
ünnepem és gyötrelmem, szép bűnös angyal,
imádkozva kérlek — gyere már vissza,
hiányodat már egy napig se bírom!*

*(Ó istenem, tedd, hogy hazatérjen,
ó istenem, tedd, hogy hazatérjen,
ó istenem, tedd, hogy hazatérjen,
tedd, istenem, tedd meg, mi az teneked?)*

*Itt állok, pusztaság kellős közepében,
és mint igézőt, mormolom tízezerszer
azt a nevet, amelyet teneked kitaláltam,
amelyről nem tud senki csak én.*

*Kis gyermekem, gyötrelmem, menekülésem,
magam-formálta lény, káprázat, fata morgana,
kékcinke vad pusztám feneketlen egében,
így imádkozom — gyere már, gyere már!*

*(Ó istenem, tedd, hogy hazatérjen,
ó istenem, tedd, hogy hazatérjen,
ó istenem, tedd, hogy hazatérjen,
tedd, istenem, tedd meg, mi az teneked?)*

*Itt állok, térdet hajtok a puszta homokján,
már tizezerszer elmormolta imámat,
és úgy érzem, cserben hagy a józan ész is,
egyre kuszább, homályosabb a szavam.*

*Kedvesem, kicsi lányom, én jegyesem te,
(de épp önelküle nem tudok élni),
ünnepem és gyötrelmem, szép bűnös angyal,
(de senki nem kell más nekem, épp az az egy).*

*magam-formálta lény, káprázat, fata morgana,
(ó istenem, tedd, hogy hazatérjen)
kékcinke vad pusztám feneketlen egében
(tedd, istenem, tedd meg, mi az teneked?)*

LIA SZTURUA

Párhuzamok

*Fékcsikorgással rémít meg az utca.
Tegnap még párás erdő volt a helyén,
teli kígyók és villámok veszedelmével,
hol körmét törve a sziklán,
harcban a létért,
az erős farkas a gyöngét
marcangolta, mikor
telihold pora hullt
a szironyhó tetejére.
Sas zuhant a galambra,
s fehér melléből kiszivta a vért.
Közben egyik sem mentegetőzött:
azért áldoztuk fel
a legbölcsebbet, a legtisztábbat,
hogy az irgalomban a hit ki ne vesszen;
vagy amikor felragyogott a nap
s a szőrös test mélyén
sűrült a kívánság méze,
szerették egymást és sokasodtak
hűségeskü nélkül is
és a lankadó vágy végén
birsalma-sárga hűtlenséget
nem gyanítottak,
sem tövist, mely felszegezi szívünkre
vetélytársunk arcát,*